Tylko do użytku służbowego.

DODATEK

do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok IV. | Warszawa, dnia 22 maja 1931 r. | Nr. 7.

TREŚĆ:

Komunikacja wewnętrzna towarowa.

Poz. 19. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/2/1357/31 z d. 4 maja 1931 r. w sprawie stosowania dopłat do przewoźnego na zasadzie § 7 Taryfy Tow. Część I A.

Jak wskazuje praktyka, nadawcy niektórych towarów, przewożonych w przesyłkach wagonowych, ładują często do tych samych wagonów, oprócz towaru, stanowiącego zasadniczy przedmiot przesyłki, nieznaczne ilości ubocznych artykułów, używanych w handlu temi towarami, jak np. etykiety na butelki lub reklamy firmowe do przesyłek piwa, albo też pewną ilość worków, używanych do przesyłek zboża lub mąki. Wspomniane artykuły uboczne nie zawsze są wskazywane w listach przewozowych, wobec czego stacje kolejowe, stwierdzające ich obecność w wagonie, słusznie stosują w razie niewskazania dopłaty karne, przewidziane w § 7 części I A taryfy towarowej, przy obliczaniu jednak tych dopłat traktują przesyłki, jako składające się z towarów różnie taryfowanych, których wagi oddzielnie nie podano i określają wysokość przewoźnego, jakie należy pobrać za rzeczywistą zawartość przesyłki, stosownie do § 30 części I B taryfy towarowej, według klasy towaru najwyżej tyryfowanego za łączną wagę przesyłki. W ten sposób otrzymuje się przewoźne i dopłaty nieproporcjonalnie wysokie w stosunku do różnicy w opłatach za towar, rzeczywiście przewieziony i deklarowany niedostatecznie w liście przewozowym, co wywołuje skargi i narzekania.

Wobec powyższego Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że przy określaniu przewoźnego i dopłat w myśl § 7 części I A. taryfy towarowej, w wypadkach stwierdzenia w przesyłce towaru, niewymienionego w liście przewozowym, pod deklaracją, odpowiadającą rzeczywistości, należy zasadniczo rozumieć nietylko podanie towaru, znalezionego w przesyłce, a nie wymienionego w liście przewozowym, ale również i jego wagi. Odpowiednio do tego w wypadkach, kiedy to nie nastręcza szczególnych trudności, należy, stwierdzając obecność w przesyłce towaru, nie wymienionego w liście przewozowym, określać również i jego wagę, przewoźne zaś i dopłatę obliczać według §§ 31 lub 32 części I B taryfy towarowej. Stosowanie obliczenia według § 30 należy ograniczyć do tych wypadków, kiedy określenie wagi towaru, niewskazanego w liście przewozowym, nastręcza istotne trudności, jak np. w razie nadania go w opakowaniu, nie różniącem się zewnętrznie od opakowania towaru niżej taryfowanego, w przesyłce o licznej ilości sztuk.

Nr. III/2/1357/31.

Komunikacja zagraniczna towarowa.

Poz. 20. Niemiecko-Polsko-Sowiecki Związek Kolejowy. Przepisy służbowe do taryfy na przewóz towarów i zwierząt w komunikacji pomiędzy stacjami kolei niemieckich a stacjami kolei Z. S. R. R. przez Polskę i obszar W. M. Gdańska.

W związku z wprowadzeniem w życie z dniem 1 lipca 1931 r. nowego wydania Taryfy na przewóz towarów i zwierząt w komunikacji pomiędzy stacjami kolei niemieckich a stacjami kolei Z. S. R. R. przez Polskę i obszar W. M. Gdańska, Część I (Postanowienia ogólne) i Część II (Taryfa bezpośrednia) Zeszyty A i B (Dz. T. i Z. K. z r. 1931, Nr. 18 poz. 207) wprowadza się od tej samej daty:

„Przepisy Służbowe do Części I i II taryfy na przewóz towarów i zwierząt pomiędzy stacjami kolei niemieckich a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad w tranzycie przez Polskę i obszar W. M. Gdańska", oraz

„Przepisy Służbowe do części II taryfy (Taryfa bezpośrednia), dotyczące odprawy przesyłek i sporządzania dowodów rozrachunkowych przy przewozie towarów i zwierząt pomiędzy stacjami kolei niemieckich i stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad w tranzycie przez Polskę i obszar W. M. Gdańska".

Z chwilą wejścia w życie wyżej wymienionych Przepisów Służbowych do Części I i II oraz do Części II taryfy dla niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej, tracą moc obowiązującą:

1) Ogólne przepisy służbowe, obowiązujące od dnia 1 maja 1929 r., do Części I, II i III taryfy dla komunikacji towarowej pomiędzy stacjami kolei niemieckich i kolei Z. S. R. R., w tranzycie przez Polskę i obszar W. M. Gdańska.

2) Przepisy służbowe, obowiązujące od dnia 1 maja 1929 r., do Części II taryfy (Taryfa łamana), dotyczące odprawy przesyłek i sporządzania dowodów rachunkowych przy przewozie towarów i zwierząt pomiędzy stacjami kolei niemieckich i stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad w tranzycie przez Polskę i obszar W. M. Gdańska, oraz

3) Przepisy służbowe, obowiązujące od dnia 1 sierpnia 1929 r., do Części III taryfy (Taryfa bezpośrednia), dotyczące odprawy przesyłek i sporządzania dowodów rozrachunkowych przy przewozie towarów i zwierząt pomiędzy stacjami kolei niemieckich i stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad tranzytem przez Polskę i obszar W. M. Gdańska (Dodatek do Dz. T. i Z. K. z r. 1929, Nr. 4, poz. 17 i 6 poz. 28) wraz ze wszystkiemi późniejszemi zmianami i uzupełnieniami.

Nr. III/3/Ws/6276/31.

Poz. 21. Przepisy Służbowe (Postanowienia wykonawcze) z dnia 15 listopada 1929 r. do taryfy dla komunikacji pomiędzy stacjami kolei polskich, włączając położone na obszarze W. M. Gdańska z jednej strony, a stacjami Związku Socjalistycznych Republik Rad z drugiej strony, której Część I oraz Rozdział IV B Części II, obowiązują od 15 listopada 1929 r., a Rozdziały I, II, III A/B i IV A Części II taryfy — od 1 lipca 1930 r. (Dodatek do Dz. T. i Z. K. z 1929 r. Nr. 11 poz. 42).

Z dniem 1 czerwca 1931 r. do wyżej wspomnianych Przepisów Służbowych wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

na stronie 6.

w § 5. „Forma i treść listu przewozowego", punkt 1. uzupełnia się nowemi ustępami następującemi:

„O ile nadawca żąda przewozu przesyłki na jednej części drogi przewozowej—jako pośpiesznej, a na drugiej części — jako zwyczajnej, list przewozowy sporządza się na białym formularzu, przyczem w rubryce: „Oświadczenia" i na pierwszej stronie listu przewozowego u góry winien być przez nadawcę zaznaczony czerwonym atramentem sposób przewozu towaru, którego żąda.

Stacja nadania powinna w tym wypadku zaopatrzyć list przewozowy i cedułę przewozową w nalepkę o czerwonym napisie w czerwonem obramowaniu, według poniższego wzoru:

na kolejach ....
przesyłka pośpieszna

Taka sama nalepka powinna być umieszczona: dla przesyłek wagonowych — na wykazie ładunkowym i na wagonie, a dla przesyłek drobnych — na poszczególnych sztukach, z których składa się dana przesyłka.

Graniczne stacje zdawczo-odbiorcze obowiązane są sprawdzać, czy nalepka zgadza się z oświadczeniem nadawcy na liście przewozowym, uzupełniać w razie potrzeby brakujące nalepki oraz baczyć, aby przewóz przesyłek odbywał się w sposób, przepisany w liście przewozowym.

Towary, przewożone na odległości kolei polskich w przesyłkach pośpiesznych, dopuszcza się do przewozu pociągami osobowemi lub osobowemi pośpiesznemi na żądanie nadawcy, wyrażone w liście przewozowym, pod warunkiem uprzedniego uzgodnienia takiego sposobu przewozu z polską stacją nadania (przy przewozach z Polski do Z. S. R. R.) lub z polską graniczną stacją zdawczo-odbiorczą) przy przewozach z Z. S. R. R. do Polski)".

na stronie 8

w § 7. „Ładowanie", w punkcie 4, ostatni ustęp otrzymuje nowe brzmienie:

„Takiego samego uprzedniego porozumienia się wymaga przyjęcie do przewozu przesyłek wagonowych o wadze powyżej 17 tonn lub objętości powyżej 45 m^3 za jednym listem przewozowym. Jednakże przesyłki rudy i węgla kamiennego przyjmuje się bez uprzedniego porozumienia się, o ile waga ładunku jednego wagonu nie przewyższa 20 t."

w § 10. „Sporządzanie ceduł przewozowych".

na stronie 9.

w punkcie I, ustęp drugi uzupełnia się słowami:

„Ceduły przewozowe na przesyłki, przewożone z różną szybkością na poszczególnych częściach drogi przewozowej, sporządza się na białym formularzu z nalepkami, przewidzianemi w § 5, punkt 1, ustęp drugi."

na stronie 10.

w punkcie 3, w ostatniem zdaniu pierwszego ustępu słowa: „na trzeciem miejscu (po numerze ścisłego zarachowania" zastępuje się słowami: „na drugiem miejscu (mianownikiem)."

Wreszcie brzmienie uwagi, umieszczonej w końcu § 10, zmienia się jak następuje:

„UWAGA: W komunikacjach czeskosłowacko-sowieckiej i austrjacko-sowieckiej w tranzycie przez Polskę, ceduły przewozowe sporządza się:

a) W razie stosowania na polsko-sowieckiej części odległości przewozowej bezpośredniej taryfy dla komunikacji pomiędzy Polską a Z. S. R. R. sporządzają ceduły przewozowe bezpośrednie:

W kierunku ze Z. S. R. R. — stacje nadania Z. S. R. R. do polskich końcowych stacyj odcinków, na których obowiązuje wspomniana taryfa bezpośrednia; *)

w kierunku do Z. S. R. R. — polskie początkowe stacje odcinków, na których obowiązuje wspomniana taryfa bezpośrednia, do stacyj przeznaczenia kolei Z. S. R. R. Sporządzanie takich ceduł i sposób postępowania z niemi regulują ogólne przepisy niniejszego §.

b) W razie niestosowania na polsko-sowieckiej części odległości przewozowej bezpośredniej taryfy dla komunikacji pomiędzy Polską a Z. S. R. R. ceduły przewozowe sporządzają:

w kierunku ze Z. S. R. R. — stacje nadania kolei Z. S. R. R. według przepisów wewnętrznych kolei swojego kraju do granicznej stacji zdawczo-odbiorczej kolei Z. S. R. R. na granicy polsko-sowieckiej i polskie graniczne stacje wejściowe na tej granicy według przepisów dla taryf, które mają zastosowanie przy dalszym przewozie, do końcowych stacyj odcinków, na których obowiązują te taryfy;

w kierunku do Z. S. R. R. — stacje początkowe odcinków, na których obowiązują stosowane taryfy, do polskiej granicznej stacji zdawczo-odbiorczej na granicy polsko-sowieckiej według przepisów dla tych taryf, i graniczne stacje wejściowe kolei Z. S. R. R. według przepisów wewnętrznych kolei swojego kraju do stacyj przeznaczenia.

Pierwotne ceduły przewozowe towarzyszą listom przewozowym do granicznej stacji zdawczo-odbiorczej kolei przyjmującej, polskiej, lub sowieckiej; po oddaniu towaru i nałożeniu stempla kolei przyjmującej, stwierdzającego czas przyjęcia przesyłki, cedułę zwraca się agentowi kolei zdającej. Do nowych ceduł przewozowych przenosi się wszystkie dane i adnotacje, zawarte w liście przewozowym i przewidziane we wzorze ceduły przewozowej, tudzież dane, przewidziane w § 6, punkt 3, niniejszych Przepisów Służbowych."

na stronie 17.

W § 17. „Specjalne postanowienia dla wypadków opłacania przesyłek z rachunku bieżącego Banku Państwa Z. S. R. R. (Gosbanka)", w punkcie 1. zdanie pierwsze ustępu pierwszego zastępuje się nowem zdaniem o brzmieniu następującem:

„1. Listy przewozowe na przesyłki ze Z. S. R. R., za które należności całkowicie lub częściowo opłaca nadawca z rachunku bieżącego w Banku Państwa Z. S. R. R. (Gosbanka), oprócz wyszczególnienia frankowanych należności w rubryce: „wskazanie należności, które nadawca bierze na swój rachunek", powinny w rubryce: „szczególne oświadczenia nadawcy", zawierać wzmiankę o sposobie ich uiszczenia. W tym wypadku ani stacja nadania kolei Z. S. R. R., ani graniczna stacja zdawcza kolei Z. S. R. R. nie obliczają opłat za odległość przewozową kolei Z. S. R. R., które mają być opłacone przez nadawcę, a na odwrotnej stronie listu przewozowego w rubryce:

*) O ile list przewozowy nie zawiera wskazówki nadawcy, określającej końcową stację odcinka, na którym powinna być stosowana bezpośrednia polsko-sowiecka taryfa, względnie początkową stację stosowania innej taryfy, to cedułę przewozową sporządza się do polskiej stacji granicznej, położonej nad czeskosłowacką lub niemiecką granicą.

„nadawca opłaca" i w cedule przewozowej w rubryce: „nadawca opłaca", wpisują natomiast słowa: „rachunek bieżący".

Stacje te nie obliczają również opłat przewozowych za odległość przewozową kolei polskich, które mają być opłacone przez nadawcę".

w § 20. „Zdawanie i przyjmowanie przesyłek na granicy".

n a s t r o n i e 1 9.

w punkcie 1, w ustępie drugim, skreślić dni „12 i 18 marca", i dodać dni „2 maja i 8 listopada".

n a s t r o n i e 2 1.

w tymże § 20, punkt 2. uzupełnia się nowym drugim ustępem jak niżej:

„Przesyłki, przewożone z różną szybkością na poszczególnych częściach drogi przewozowej, powinny być na stacjach granicznych zdawane i przyjmowane jako pośpieszne."

n a s t r o n i e 2 2.

w § 21. „Sposób sporządzania protokułów" punkt 1 zastępuje się nowem brzmieniem następującem:

„1. We wszystkich wypadkach, kiedy zachodzi potrzeba ustalenia w stosunku do towaru faktu braku, zepsucia lub niezgodnego z rzeczywistością oznaczenia towaru i t. p., stacje kolei każdego kraju, tak wewnętrzne jak i zdawczo-odbiorcze, sporządzają protokuły według przepisów i na formularzach, obowiązujących w komunikacji wewnętrznej (patrz załącznik Nr. 10: wzór polskiego, względnie rosyjskiego formularza aktu).

W razie stwierdzenia na granicznej stacji zdawczo-odbiorczej kolei przyjmującej stanu towaru, na który na jednej ze stacyj kolejowych sąsiedniego kraju sporządzono wcześniej protokuł, sporządzenie nowego protokułu nie jest wymagane, o ile między stwierdzonym stanem towaru a danemi tego protokułu nie zachodzą różnice. Jednakże na wspomnianym protokule należy wtedy uczynić o tem adnotację, zaświadczając ją podpisami agentów kolei zdającej i przyjmującej oraz stemplem kolei przyjmującej.

W wypadkach, kiedy stan towaru nie zgadza się z danemi protokułu stacji wewnętrznej, graniczna stacja zdawczo-odbiorcza kolei przyjmującej sporządza nowy protokuł".

n a s t r o n i e 2 3.

w tymże § 21, w punkcie 7c) skreślić w końcu słowa: „Plomby, zdjęte z wagonu, oddaje się w tym wypadku ajentowi kolei zdającej", a w końcu tekstu punktu 7c) umieszcza się znak odnośnika „*)" i na dole strony pod znakiem odnośnika — uwagę następującą:

„*) W formularzach protokułów, w miejscach, przeznaczonych dla podpisów, wpisuje się odręcznie brakujące stanowiska agentów kolei zdającej i przyjmującej."

n a s t r o n i e 2 6.

w § 27. „Sporządzanie dowodów rachunkowych. A Rachunki z nadania" — w punkcie 1, ustęp drugi uzupełnia się słowami:

„W każdej ze wskazanych grup, przesyłki, przewożone z różną szybkością na poszczególnych częściach drogi przewozu, wykazuje się osobno."

n a s t r o n i e 2 7.

w § 29. „Obowiązki granicznych stacyj zdawczo-odbiorczych przy rozrachunku z przewozu towarów w komunikacji czeskosłowacko-sowieckiej i austrjacko-sowieckiej," w punkcie 1, w wierszu drugim słowa: „nie odprawionych" zastępuje się słowami: „odprawionych stosownie do punktu b) uwagi do § 10, nie".

Nr. III/3/Ws. 6173/31.

Poz. 22. Komunikacja towarowa pomiędzy Polską a Z. S. R. R. Przepisy służbowe (Postanowienia wykonawcze) do taryfy dla komunikacji towarowej pomiędzy stacjami kolei polskich, włączając położone na obszarze Wolnego Miasta Gdańska z jednej strony, a stacjami Związku Socjalistycznych Republik Rad, z drugiej strony, której części I oraz Rozdział IV B Części II, obowiązują od dnia 15 listopada 1929 r., a Rozdziały I, II, III A/B i IV A — od 1 lipca 1930 r. (Dodatek do Dz. T. i Z. K. z r. 1929, Nr. 11 poz. 42 i z roku 1930 Nr. 13, poz. 43).

Wobec wprowadzenia w życie z d n i e m 1 l i p c a 1 9 3 1 r. nowego wydania Taryfy dla bezpośredniej polsko-sowieckiej komunikacji towarowej (Dz. T. i Z. K. z r. 1931, Nr. 18, poz. 206), obecne brzmienie tytułu wyżej wymienionych Przepisów służbowych, umieszczone na okładce i stronie tytułowej, zastępuje się brzmieniem następującem:

„Przepisy Służbowe (Postanowienia wykonawcze) do taryfy dla komunikacji towarowej pomiędzy stacjami kolei polskich, włączając położone na obszarze Wolnego Miasta Gdańska, z jednej strony, a stacjami Związku Socjalistycznych Republik Rad, z drugiej strony".

Nr. III/3/Ws/6131/31.

Drukarnia Państwowa. Nr. 55866. 19.V.31. 5.500.